

۳ حجابی که قلب انسان دارد/ شرط دوست داشتن خدا

آیت‌الله ناصری از اساتید اخلاق می‌گوید: کسی نیست که بگوید من خدا را دوست ندارم! همه ما می‌گوییم خدا را دوست داریم؛ دوست داشتن خدا یک شرط دارد و آن هم تبعیت از اوست.

آیت‌الله ناصری از اساتید اخلاق می‌گوید: کسی نیست که بگوید من خدا را دوست ندارم! همه ما می‌گوییم خدا را دوست داریم؛ دوست داشتن خدا یک شرط دارد و آن هم تبعیت از اوست.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، آیت‌الله محمد ناصری از اساتید برجسته اخلاق در جدیدترین سخنرانی خود که در هر روز از ایام ماه مبارک رمضان در مسجد کمرزین اصفهان برگزار می‌شود، گفت: راجع به محبت خدا نسبت به بندها و محبت بندها نسبت به خداوند حرف‌های زیادی وجود دارد.

وی اظهار داشت: خداوند متعال بیش از 12 مرتبه در قرآن کریم اعلام کرده است که من بندها را دوست دارم و مؤمنین هم مرا دوست دارند. از این رو اگر خداوند دوستان نداشت این همه نعمت و مهلت در معصیت به ما نمی‌داد! روایات اسلامی در این زمینه به حد تواتر رسیده و داستان‌های مفصلی برای انبیای گذشته در این خصوص وجود دارد.

* «تبعیت از الله» شرط اصلی دوستی با خداست

این استاد اخلاق با اشاره به آیه 31 سوره مبارکه آل عمران، مبنی بر «قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي» گفت: کسی نیست که بگوید من خدا را دوست ندارم همه ما می‌گوییم خدا را دوست داریم. البته دوست داشتن خدا یک شرط دارد و آن هم تبعیت از خداوند متعال است. دستورات صریح قرآن، احکام الهی و ... همگی به نفع ما است بنابراین ما که می‌گوییم خدا را دوست داریم باید از او تبعیت کنیم اگر اطاعت کردیم گناهان ما را می‌بخشد.

آیت‌الله ناصری ابراز داشت: نقل کرده‌اند بندهای از بندهای خوب خدا حساب کرد 60 سال از عمرش گذشت است اگر در طی این 60 سال روزی یک گناه مرتکب شده باشد در طول یک سال می‌شود 24 هزار گناه. با خود گفت آیا من خدا را ملاقات کنم با 24 هزار گناه! لذا نتوانست دوام بیاورد و از قصه دق کرد.

وی تصریح کرد: یأس و ناامیدی از رحمت الهی بالاترین گناه است شب و روز و زمین شاهد گناهان ما است اگر ما از رحمت الهی ناامید نباشیم خداوند همه آنها را خواهد بخشید و اثری از گناهانمان در پرونده اعمالمان باقی نخواهد ماند. همانطور که در پاییز باد می‌وزد و برگ‌ها را از درخت پایین می‌ریزد خداوند متعال در ماه مبارک رمضان گناهان ما را می‌بخشد.

این اسناد اخلاق با بیان اینکه کسی که خدا را دوست داشته باشد دیگر گناه، معصیت و مخالفتی با امر خداوند نمی‌کند، گفت: بنابراین قلبی که طاهر بوده و مهجور به حجب ظلمانی نباشد خداوند، محبت خویش و بندگان مؤمنش را در دل او جای خواهد داد.

وی اظهار داشت: قلب ما سه حجاب دارد یک حجاب برای طینت ما است، یک حجاب برای صفات رذیله که هر یک از صفات رذیله یک حجاب دارد و در کل یک حجاب قطوری را تشکیل می‌دهد و حجاب سوم نیز به گناهان ما باز می‌گردد. برای اینکه محبت خداوند در قلب ما جایگزین شود ابتدا باید توبه از اعمال گذشته داشته، خودمان را اصلاح کرده و صفات رذیله را از بین ببریم.

* اگر خدا را دوست داریم باید محبت دنیا را از دلمان بیرون کنیم

آیت‌الله ناصری با اشاره به حدیث «حَبَبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانُ وَ زَيْتُهُ فِي قُلُوبِكُمْ» مراد از ایمان همان حب اهل بیت (ع) است و خداوند است که محبت و عشق و علاقه ما را در قلب دیگران می‌اندازد اگر امیرالمؤمنین (ع) و اهل بیتش را دوست می‌داریم باید از خدا تشکر کنیم.

وی با بیان اینکه اگر خدا را دوست داریم باید محبت دنیا را از دلمان بیرون کنیم، گفت: اهل بیت (ع) وضع مالی خوبی داشتند از جمله امیرالمؤمنین (ع) 36 رشته قنات داشت اما ببینیم که خود حضرت شب‌ها چه می‌خورد و خانه‌اش چه وضعی داشت دنیا بد نیست بلکه علاقه به دنیا بد است چرا که سلمان و اباذر با استفاده از همین دنیا توانستند بندگان مقرب درگاه الهی شوند بنابراین دنیا سکوی پرش است برای پرواز.

این استاد اخلاق اظهار داشت: براساس حدیث امام صادق(ع) مبنی بر «حَبَبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانُ وَ زَيْتُهُ فِي قُلُوبِكُمْ»؛ خداوند این ایمان را زینت در دل‌های شما قرار داد و هر کس که امیرالمؤمنین (ع) را دوست دارد گناه ضرری به او نمی‌رساند یعنی او اصلاً گناه نمی‌کند و سالبه به انتفاع موضوع است. کاری کنیم علاقه و محبت اهل بیت (ع) در دلمان بماند و قابل زوال نباشد.

وی در پایان به بیان روایتی از امام رضا(ع) پرداخت و گفت: عده زیادی برای زیارت حضرت رضا (ع) به خراسان آمدند، غلام حضرت به امام رضا (ع) عرض کرد: شیعیان شما آمده‌اند حضرت فرمودند من آثار شیعه را در آنها نمی‌بینم آن افراد تا دو ماه پشت‌سر هم بارها به محضر حضرت شرفیاب می‌شدند اما امام رضا (ع) اجازه ورود به آنها نمی‌داد دفعه آخر با خود گفتند اگر این بار حضرت راهمان نداد دیگر به شهرمان باز نمی‌گردیم بلکه یک قبری حفر می‌کنیم و داخل آن می‌رویم. بر حضرت رضا (ع) وارد شدند باز حضرت آنها به آنها اجازه ورود نداد آن افراد زبان به گلایه گشودند و گفتند یا ابالحسن برای چه به ما اجازه ورود نمی‌دهید حضرت فرمودند شما می‌گویید از شیعیان من هستید در حالی که من آثار شیعیگی را در شما نمی‌بینم بلکه باید بگویید محب ما هستید و آن افراد اقرار کردند که محب اهل بیت هستند و در این حال حضرت رضا (ع) با روی باز و با گرمی از آنها پذیرایی کرد.